

Arrest

nr. 216 763 van 14 februari 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS *loco* advocaat L. RECTOR, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 2 september 2015 toe op het Belgische grondgebied en diende op 7 september 2015 een eerste asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 2 augustus 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Verzoeker diende op 20 september 2016 een tweede asielaanvraag in.

1.4. De commissaris-generaal trof op 23 november 2016 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Het beroep tegen deze beslissing werd door de

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen in zijn arrest van 14 maart 2017 (RvV 14 maart 2017, nr. X).

1.5. Verzoeker diende op 19 april 2017 een derde asielaanvraag in. De commissaris-generaal trof op 15 juni 2017 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

1.6. Op 10 juli 2017 diende verzoeker een vierde asielaanvraag in.

1.7. De commissaris-generaal trof op 31 mei 2018 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Iraaks staatsburger te zijn, van Arabische origine, sjiitisch moslim, en afkomstig uit Kerbala (provincie Kerbala). Op 2 september 2015 bent u in België aangekomen en op 7 september 2015 hebt u hier een eerste asielaanvraag ingediend. U verklaarde problemen gekend te hebben met sjiitische milities die wilden dat u zich bij hen zou aansluiten. U weigerde echter om voor hen te strijden waarna u bedreigd werd. U werd vervolgens ook gevisieerd als verkoper van kleren en accessoires voor vrouwen. Op 2 augustus 2016 nam het CGVS in uw hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging hiertegen niet in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en vroeg op 20 september 2016 voor de tweede keer asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U baseerde zich op dezelfde motieven die u al had aangehaald bij uw eerste asielaanvraag. In verband hiermee verklaarde u dat uw broer Mustafa op 22 juli 2016 werd vermoord als gevolg van uw problemen met de milities. Bovendien heeft uw familie naar aanleiding van de dood van uw broer ondertussen vernomen waarom de militieleiden u in het verleden in werkelijkheid lastigvielen, namelijk het feit dat u in uw winkel meermaals seksuele betrekkingen had met de gehuwde vrouw N.(...) A.(...) A.(...). Haar echtgenoot stuurde bij wijze van wraak de milities op u af. Ter staving van uw tweede asielaanvraag legde u een kopie van de overlijdensakte van uw broer Mustafa en een kopie van de brief van jullie stamhoofd waarin deze afstand neemt van uw gezin omwille van uw daden en verklaart jullie niet te zullen beschermen. Op 23 november 2016 nam het CGVS in uw hoofde een beslissing tot weigering van inoverwegingname van uw asielaanvraag. Uw beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd 14 maart 2017 verworpen.

U bleef in België en diende op 19 april 2017 een derde asielaanvraag in. In het kader van uw derde asielaanvraag baseerde u zich opnieuw op dezelfde asielmotieven. In verband hiermee vreesde u in geval van terugkeer vermoord te zullen worden zowel door de sjiitische militie met wie u problemen had als door de stam van de vrouw met wie u een relatie had. Daarnaast vermeldde u dat u biseksueel bent. U haalde ook aan psychische problemen te hebben. In het kader van uw derde asielaanvraag werd op 15 juni 2017 overgegaan tot de weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, gezien u niet reageerde op de uitnodiging om gehoord te worden door het CGVS.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn terug gekeerd diende u op 10 juli 2017 voor de vierde maal een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. In het kader van uw vierde asielaanvraag verklaarde u dat uw vrees voor de A.(...) A.(...) stam nog steeds actueel is. Uw familie zou momenteel in Al Hillah ondergedoken wonen. U verklaarde dat u biseksueel bent en voornamelijk geslachtsgemeenschap met mannen onderhoudt. In Irak kan u uw seksualiteit niet vrij beleven.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor. Zo stuurde u het CGVS in verschillende mails in september 2017 en januari 2018 286 foto's door en 12 filmpjes. U stuurde via mail eveneens 8 screenshots door van enkele WhatsApp conversaties die u gehad zou hebben. Verder legde u enkele flyers voor van het "Love United Festival" in Antwerpen, waar u beweerde te zijn geweest. U legde tevens een patiëntenkaart voor van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen (UZA).

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest gedood te worden door de stam van het meisje N.(...) A.(...) A.(...) waarmee u een geheime relatie had. De milities zouden omwille van deze relatie uw broer hebben gedood. Verder verklaart u dat u in Irak niet van uw seksuele vrijheid kon genieten. U had seksuele relaties met zowel vrouwen als mannen. U vreest in Irak omwille van uw seksuele voorkeur in de gevangenis te belanden of problemen te krijgen met uw stam. U bent er echter niet in geslaagd uw vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Uit uw verklaringen betreffende de problemen die u heeft gekend omwille van uw relatie met N.(...) A.(...) A.(...) blijkt dat u dit element van uw asielaanvraag terugbrengt naar de asielmotieven van uw vorige asielaanvragen. U legde tijdens uw vierde asielaanvraag immers dezelfde verklaringen af die u reeds in het kader van uw tweede en derde asielaanvraag aflegde (DVZ verklaringen vierde asielaanvraag nr. 15). U wilde slechts een nieuwe foto voorleggen waarop uw ouderlijk huis stond afgebeeld met daarop de slogan "gezocht door de stam". Met andere woorden legt u geen bijkomende inhoudelijke verklaringen af, waardoor dit element niets verandert aan de ongeloofwaardigheid die werd vastgesteld tijdens uw vorige asielaanvragen. Er dient te worden opgemerkt dat uw eerste asielaanvraag met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd afgesloten gezien het ongeloofwaardige karakter van uw relaas, waartegen u niet in beroep ging. In het kader van uw tweede asielaanvraag werd een weigering tot inoverwegingname genomen, gezien u de motieven die u aanhaalde tijdens deze asielaanvraag baseerde op uw eerder ongeloofwaardig bevonden relaas. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde deze beslissing bij arrest van 14/03/2017 (arrestnr. 183878). Uw derde asielaanvraag werd niet in overweging genomen gezien u geen gehoor gaf aan de gezonden oproep tot uitnodiging. U bracht tijdens uw latere asielaanvragen verder geen elementen aan die een ander licht wierpen op de oorspronkelijke beoordeling. In verband met de door u voorgelegde foto dient te worden opgemerkt dat hieruit bezwaarlijk kan worden afgeleid dat afgebeeld gebouw uw huis betreft. Bovendien kan aan dergelijke foto's geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie biedt over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Gelet op voorgaande brengt u geen nieuwe elementen aan die de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw eerdere vervolgingsfeiten zouden kunnen wijzigen en blijft de huidige beoordeling van kracht.

Wat betreft uw vermeende biseksuele geaardheid wordt opgemerkt dat het CGVS niet in twijfel trekt dat u afkomstig bent uit Irak. Daarnaast trekt het CGVS evenmin in twijfel dat u seksuele relaties met mannen heeft (gehad). Het CGVS is daarentegen in het licht van de elementen uit uw dossier niet overtuigd dat u biseksueel geaard bent en dat uw seksuele activiteiten hierin hun oorsprong vinden. Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als biseksueel (DVZ verklaringen 4de AA 20/07/2017 nr. 15, DVZ verklaringen 3de AA 02/05/2017 nr. 12) verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn geaardheid een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. In casu is dit echter niet het geval, en dit om onderstaande redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u in het kader van uw eerste en tweede asielaanvraag op geen enkele wijze heeft verwezen naar uw voorgehouden seksuele geaardheid. Uw verklaringen voor het niet eerder vermelden van uw beweerde geaardheid zijn niet afdoende. Zo verklaarde u dat u dit eerder niet vermeldde, gezien u dit niet werd gevraagd (CGVS I p. 4). Deze verklaring volstaat niet. Er werd u na het vertellen van uw open relaas tijdens uw eerste gehoor op het CGVS in het kader van uw eerste asielaanvraag immers nog gevraagd of u alle redenen had kunnen aanhalen die u wilde aanhalen (CGVS dd. 09/06/2016 p. 14). Toen u op het einde van dit gehoor werd gevraagd of u alle problemen die aanleiding hadden gegeven voor uw vertrek had kunnen uitleggen, antwoordde u bevestigend (CGVS dd. 09/06/2016 p. 23). Tijdens uw tweede asielaanvraag werd u eveneens gevraagd naar de redenen van uw tweede asielaanvraag en uw vrees bij terugkeer (verklaringen DVZ meervoudige aanvraag dd. 27/9/2016). Tijdens dit gehoor liet u na over uw beweerde geaardheid te spreken. Wanneer u tijdens uw gehoor op het CGVS in het kader van uw vierde asielaanvraag nogmaals gevraagd werd naar de redenen waarom u uw geaardheid niet eerder tijdens uw asielprocedures had vermeld verklaarde u dat u vreesde over dit onderwerp te spreken. U verklaarde bang en gechoqueerd te zijn in Irak (CGVS II p. 3). Deze uitleg is echter niet afdoende. Slechts tijdens het gehoor op de DVZ in het kader van uw derde asielaanvraag verklaarde u terloops dat u biseksueel zou zijn (verklaringen DVZ meervoudige aanvraag dd. 02/05/2017, nr. 12, 27). U kreeg voorheen dus reeds verschillende kansen over uw geaardheid te vertellen. Bovendien haalde u tijdens uw vierde asielaanvraag zelf aan dat het feit dat u in Irak relaties met mannen uitoefende had bijgedragen tot de reden van uw vertrek uit Irak. U had in Irak immers schrik mensen te leren kennen en een relatie aan te gaan. Omwille van deze relaties zou u in Irak uw leven niet in alle vrijheid kunnen beleven (CGVS II p. 3). Dit maakt het des te onwaarschijnlijker dat u dit element

niet tijdens eerdere asielaanvragen zou hebben verteld. Het feit dat u heeft nagelaten reeds eerder te vertellen over uw beweerde geaardheid maakt dat er meteen een grote schaduw geworpen wordt op de geloofwaardigheid van uw vermeende seksuele geaardheid.

Verder heeft u niet kunnen overtuigen van de bewustwording van uw biseksuele geaardheid.

Het is vooreerst opvallend dat u betreffende de ontdekking van uw eigen geaardheid slechts zeer beperkte en weinig doorleefde verklaringen kan afleggen en dat u deze verklaringen bovendien bijna uitsluitend terugbracht tot een fysieke seksuele aangelegenheid. Zo verklaarde u dat u ontdekte dat u zich aangetrokken voelde tot mannen toen u 15 jaar was (CGVS I p. 3) toen u ontdekte dat u het fijn vond naar pornografische video's te kijken. U werd gevraagd naar de gevoelens en de gedachten die deze ontdekking bij u veroorzaakten, waarop u slechts verklaarde dat dit bevrediging, blijdschap en vrijheid bij u teweeg bracht (CGVS I p. 5). Gevraagd of er nog andere zaken door u heen gingen op het moment dat u besepte dat u zich tot mannen aangetrokken voelde, verklaarde u: "Betreft dus vooral leuk, leuk moment. Dat heeft ook te maken met je humeur, met je rust." Gevraagd naar wat u hiermee bedoelde verklaarde u: "Voor mij was het zeer leuk, zeer relaxerend, ik beschouw dat voor mij als normaal, zoals werken en eten" (CGVS I p. 5). Slechts wanneer u geconfronteerd werd met het feit dat homoseksualiteit in Irak niet aanvaard wordt en toen u gevraagd werd wat dit met u deed, antwoordde u dat u bang was, zeker indien u in het nieuws informatie hoorde over homo's die geweld werden aangedaan (CGVS I p. 5-6). Gevraagd welk beeld u over zichzelf had nadat u ontdekte dat u zich tot mannen aangetrokken voelde, verklaarde u dat dit in het begin moeilijk was, maar dat het nadien normaal en leuk werd. Toen u gevraagd werd uit te leggen wat er voor u precies moeilijk was aan deze ontdekking kwam u niet verder dan te zeggen: "In het begin is alles moeilijk, zoals vb. ook werk. Zoals vb. de eerste schooldag. Niet moeilijk, maar raar." Gevraagd of u het zelf moeilijk heeft gehad met het feit dat u op mannen valt verklaarde u: "Niet moeilijk, maar zoals ik al eerder zei, in het begin een twijfelgeval. Het probleem zit hem hier niet in, maar om de persoon die je al dan niet kunt vertrouwen." Wederom gevraagd over deze twijfels te vertellen verklaarde u enkel "of deze persoon wel een geheim kan vertrouwen, want in Irak hebben we geen rechten" (CGVS I p. 6). U verklaarde zelf dat uw familie homoseksualiteit niet aanvaardde (CGVS I p. 6). Gevraagd of de ontdekking dat u op mannen viel ervoor zorgde dat u zich anders voelde in bijzijn van vrienden en familie verklaarde u van niet, waarna u onmiddellijk weer naar het seksuele aspect van uw relaties met mannen verwees (CGVS I p. 7). U verklaarde dat u met niemand anders over uw geaardheid kon spreken. Gevraagd hoe dit voor u was, verwees u opnieuw naar de seksuele daad (CGVS I p. 7). Slechts wanneer u uitdrukkelijk gevraagd werd of het moeilijk was voor u om dit aspect verborgen te houden, antwoordde u bevestigend. Het is uiterst opvallend dat u op geen enkel moment in staat was om doorleefde en genuanceerde verklaringen af te leggen betreffende de bewustwording van uw geaardheid en betreffende de manier waarop u dit emotioneel beleefd hebt. Integendeel, het gemak waarmee u de ontdekking van uw geaardheid beleefd lijkt te hebben en het feit dat u deze ontdekking reduceert tot een louter fysieke/ seksuele aangelegenheid overtuigen het CGVS geenszins van de authenticiteit van uw voorgehouden geaardheid.

Wanneer u tijdens uw tweede gehoor opnieuw verschillende keren naar uw bewustwording werd gevraagd verklaarde u dat u liefde nodig had, dat u iemand nodig had die naast u staat. U verklaarde dat het moeilijk was een relatie met een meisje te beginnen, gezien meisjes steeds bang zijn door hun familie betrappt te worden. U verklaarde "een relatie met een meisje betekent gewoon aan de telefoon, "hallo hoe is het met jou", je kan haar niet zien, je kan niet met haar naar bed gaan. Met een jongen kan dat wel..." (CGVS II p. 4). Later tijdens het gehoor verklaarde u zelf dat het niet zo is dat u niet houdt van relatie met meisjes, maar dat het gewoon moeilijker is in Irak. U verklaarde dat u een groter verlangen had naar mannen omdat het makkelijker is om met een man af te spreken dan met een meisje (CGVS II p. 5). Het feit dat u homoseksuele activiteiten aanving in streng islamitische context, louter omwille van het feit dat u de opportuniteit niet had om seks te hebben met vrouwen, geeft echter weinig blijk van een diepgewortelde geaardheid dan wel van een drang naar seks in het algemeen. Bijgevolg wordt wederom afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw vermeende seksuele geaardheid.

Uit uw verklaringen blijkt dat u er niet in bent geslaagd uw gevoelens en uw bewustwording van uw vermeende seksuele geaardheid te staven of te concretiseren aan de hand van doorleefde verklaringen, iets wat nochtans redelijkerwijs kan worden verwacht van iemand die het moeilijke en lange proces van het zoeken naar een andersgeaardheid heeft doorlopen, nota bene in een strenge islamitische maatschappij zoals in uw land van herkomst. Uw antwoorden op de vragen hieromtrent brengt u daarentegen standaard terug naar het seksuele aspect van uw geaardheid. Echter een geaardheid maakt een intrinsiek onderdeel uit van iemands persoonlijkheid, iets wat bijgevolg niet kan worden herleid tot één aspect, namelijk het seksuele, wat in casu echter wel het geval is. Dientengevolge heeft u niet kunnen overtuigen van het feit dat uw seksuele contacten hun aanleiding vonden in een diepgewortelde andersgeaardheid van uwentwege.

Verder verklaarde u dat u zich bewust werd van uw geaardheid door het kijken van pornovideo's (CGVS I p. 4-5). A.(...) toonde u dergelijke films waardoor u wist dat hij zich aangetrokken voelde tot mannen. U

verklaarde dat u dergelijke films met A.(...) bekeek op zijn kamer, op straat en op café (CGVS I p. 5, 12). U verklaarde tijdens hetzelfde gehoor echter ook dat homoseksualiteit in Irak bestraft werd met een gevangenisstraf, dat mensen met de homoseksuele geaardheid gedood werden, mishandeld werden,... (CGVS I p. 5, 9). Het is dan ook zeer onwaarschijnlijk dat u dergelijke pornografische video's gewoon op openbare plekken zou bekijken samen met uw vriend. Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat deze video's iets tussen u en A.(...) waren, dat niemand ervan wist. U voegde eraan toe dat het wel een moeilijke situatie zou geven in het geval jullie betrapt zouden worden (CGVS I p. 12). Het lijkt echter weinig geloofwaardig dat u in dergelijke streng islamitische cultuur, waar homoseksualiteit wordt bestraft en vervolgd, u op openbare plaatsen pornografische materiaal zou bekijken. Het feit dat u zulke zaken vertelt in het kader van uw bewustwording plaatst de verklaringen omtrent uw bewustwording verder op losse schroeven. Dergelijke verklaringen bevestigen verder het ongeloofwaardige karakter van de bewustwording van uw seksuele geaardheid waardoor hier geen geloof aan gehecht kan worden.

Gelet op bovenstaande vaststellingen is het CGVS van oordeel dat u op geen enkele wijze heeft kunnen overtuigen van uw persoonlijke bewustwording van uw vermeende seksuele geaardheid. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van die geaardheid reeds zwaar ondermijnd.

Aangezien het CGVS reeds voorbehoud maakt bij de geloofwaardigheid van uw vermeende andersgeaardheid, worden ook reeds grote vraagtekens geplaatst bij het feit dat uw eerdere relaties met partners zouden voortvloeien uit een diepgewortelde seksuele andersgeaardheid eerder dan op pure seksuele activiteiten.

Uit uw eigen verklaringen blijkt niet dat uw relaties met mannen gebaseerd zouden zijn op meer dan louter seksuele activiteiten noch dat zij hun oorsprong zouden vinden in uw vermeende seksuele geaardheid. Wanneer u gevraagd werd naar het aantal relaties dat u met mannen heeft gehad in Irak verklaarde u: "Ik tel ze niet, ik kan me dat niet herinneren. Ik tel ze niet. Ik heb een regel in mijn leven, er vertrekt iemand, er komen tien in de plaats. Dat is mijn visie in het leven." Wanneer u gevraagd werd naar het aantal relaties dat u had met mannen in België kon u op deze vraag evenmin een antwoord geven. U verklaarde dat u dit niet geteld had en kon evenmin een schatting geven. Gevraagd of u met deze personen enkel seksuele contacten had of u ook een relatie met hen aanging verklaarde u: "Een soort relatie. Het begint met vriendschap en dan zie je hoe het evolueert. Met seks of enkel vriendschap." Wanneer u werd verduidelijkt dat er niet gevraagd werd naar mannen met wie u puur seksueel contact had, maar naar de mannen met wie u een relatie aanging die uit meer bestond dan seksuele activiteiten, verklaarde u dat u spijtig genoeg geen langdurige relaties gehad. Uw relaties zouden telkens korte relaties zijn geweest die vaak gepaard gingen met profiteren. U verklaarde dat de relatie die u met A.(...) had gehad het langste was geweest. Uw overige relaties zouden tussen de 1 en 6 maanden hebben geduurd. De relatie met A.(...) zou tevens uw meest diepgaande relatie zijn geweest. De overige relaties zouden volgens uw eigen verklaringen eerder oppervlakkig zijn geweest (CGVS I p. 10-11). Tevens bleek uit uw verklaringen dat u zowel in Irak als in België, zowel met mannen als met vrouwen, verschillende relaties tegelijkertijd aanging. U verklaarde "Het ene meisje wist niet van het andere en de ene man wist niet van de andere. Zelfs hier in België in Brussel heb ik al een vijftal waarvan de ene niet van de andere afweet. Ik heb drie mannen waarvan twee veranderd zijn van geslacht" (CGVS I p. 4). De enige exclusieve relatie die u gehad zou hebben, bleek met Q.(...) te zijn geweest (CGVS II p. 5). Met hem zou u een relatie van ongeveer 1,5 maand tot 2 maand hebben gehad. Deze verklaringen kunnen het CGVS echter niet overtuigen dat uw relaties met mannen gebaseerd zouden zijn op meer dan louter seksuele activiteiten en hun oorsprong zouden vinden in uw vermeende seksuele geaardheid.

Bovendien is het opmerkelijk dat u inconsistente verklaringen aflegde over uw relatie met A.(...), wat volgens u uw meest diepgaande en langste relatie zou zijn geweest.

Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS dat u A.(...) kende sinds het 6de jaar lager onderwijs. Nadien zou u met hem in het secundair onderwijs hebben gezeten. U zou met hem een relatie zijn begonnen in het tweede jaar (CGVS I p. 8) (nvdpo: tweede jaar hoger middelbaar en vierde jaar middelbaar komen overeen). Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS verklaarde u eveneens dat u met A.(...) een relatie begon nadat u een jaar was blijven zitten en bij hem in de klas terecht kwam. U verklaarde echter A.(...) niet eerder te kennen, u verklaarde A.(...) niet eerder te hebben gezien en u wist niet of u reeds eerder met A.(...) op school had gezeten (CGVS II p. 6). Wanneer u werd geconfronteerd met de vastgestelde inconsistentie, verklaarde u dat u A.(...) sinds het vierde middelbaar kende toen u bij hem in de klas belandde nadat u was blijven zitten. Nogmaals geconfronteerd met de verklaringen die u aflegde tijdens uw eerste gehoor, verklaarde u dat u A.(...) pas gezien zou hebben in het vierde middelbaar. Deze verklaring vormt echter geen afdoende uitleg voor het bestaan van vastgestelde discrepantie. Gezien u verklaarde dat uw relatie met A.(...) uw langste en meest diepgaande relatie was, kan echter wel van u verwacht worden dat u zou onthouden waar en wanneer u A.(...) voor de eerste keer zag. Uw inconsistente verklaringen hieromtrent doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid met betrekking tot uw relatie met A.(...).

Verder legde u ontoereikende verklaringen af omtrent de familie van A.(...). Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS in het kader van uw vierde asielaanvraag dat A.(...) twee zussen en drie broers had. U verklaarde dat alle kinderen thuis woonden en dat iedereen in het huis van A.(...) zijn eigen kamer had. U zou heel veel keer bij A.(...) thuis zijn geweest - u zou zich niet kunnen herinneren hoeveel keer precies (CGVS I p. 7). Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS verklaarde u dat A.(...) 3 broers had en dat A.(...) zelf de jongste was. U vertelde dat A.(...) géén zussen heeft en bevestigde nogmaals dat er in het gezin van A.(...) vier kinderen in totaal waren (CGVS II p. 7). Geconfronteerd met deze inconsistentie ontkende u dat u deze verklaring tijdens het vorige interview zou hebben afgelegd. U verklaarde dat u tijdens uw eerste gehoor had gezegd dat A.(...) drie broers had en zelf de vierde was (CGVS II p. 11). Deze verklaring vormt echter geen afdoende uitleg voor het bestaan van vastgestelde discrepantie. Het is echter weinig geloofwaardig dat u tijdens het eerste gehoor stellig beweerde dat A.(...) twee zussen had om dit tijdens het volgende gehoor even stellig te ontkrachten. Bovendien kan van u verwacht worden dat u van dergelijke informatie op de hoogte zou zijn. U verklaarde tijdens uw eerste gehoor immers spontaan dat u vele keren bij A.(...) thuis was geweest en dat alle kinderen bij A.(...) thuis hun eigen kamer hadden. Deze inconsistente verklaringen omtrent de familiale situatie van A.(...) doen wederom afbreuk aan de relatie die u met A.(...) zou hebben gehad.

Verder blijkt dat u vage verklaringen aflegde omtrent de duur van uw relatie met A.(...). Gevraagd hoe lang uw relatie met A.(...) duurde verklaarde u zich dat niet te herinneren. U verklaarde dat u school heeft verlaten op het einde van het tweede jaar. U verklaarde zich echter niet meer te herinneren of uw relatie met A.(...) halverwege het jaar stopte of pas op het einde van het jaar (CGVS I p. 8). Nogmaals gevraagd naar de duur van uw relatie met A.(...) verklaarde u dat het misschien een jaar, een half jaar of minder was en dat u het zich niet kon herinneren (CGVS I p. 10). Tijdens uw tweede gehoor verklaarde u dat u minder dan een jaar met A.(...) samen was, maar meer dan zes maanden (CGVS II p. 5). Volgens uw eigen verklaringen was de relatie met A.(...) voor u de belangrijkste. Er kan dan ook van u verwacht worden dat u zich beter zou herinneren hoe lang deze relatie had geduurd en op welk moment deze stopte. Het feit dat u hier slechts zulke vage verklaringen over kan afleggen doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid hiervan.

Zoals hierboven reeds werd beargumenteerd kan niet besloten worden dat uw seksuele contacten met mannen in Irak en in België hun oorsprong vinden in uw vermeende seksuele geaardheid. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan evenmin geloof gehecht worden aan de langere en diepgaandere relatie die u in Irak met A.(...) zou hebben gehad. Deze vaststellingen omtrent uw relaties veranderen dan ook niets aan bovenstaande analyse met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden geaardheid.

Ten derde komt de geloofwaardigheid van uw vermeende geaardheid verder in het gedrang door het feit dat uw kennis over het onderwerp van homoseksualiteit, met name de wetgeving hieromtrent dermate schaars is en u hier bijgevolg niet van heeft kunnen overtuigen. U verklaart dat homoseksualiteit tot gevangenschap kan leiden, indien men niet doodgaat voor hij gevangen wordt. Gevraagd welke straffen er echter op homoseksualiteit staan, verklaarde u de wet niet goed te kennen. U wist enkel dat je voor homoseksualiteit gevangen genomen kon worden, maar verklaarde niet te weten hoelang. Hoewel u tot drie maal toe gevraagd werd of homoseksualiteit in Irak met de doodstraf bestraft wordt, gaf u telkens een ontwijkend antwoord (CGVS I p. 9). Daarenboven blijkt u geen organisaties of groepen te kennen die in Irak mensen met een homoseksuele geaardheid proberen te ondersteunen (CGVS I p. 9). Nochtans blijkt uit informatie beschikbaar op het CGVS dat dergelijke groepen wel bestaan. Uit bovenstaande blijkt dat u niet op de hoogte bent van de mogelijke straffen of de specifieke wetgeving die omtrent homoseksualiteit bestaat. Van een verzoeker die aanhaalt in angst te moeten leven wegens het stellen van homoseksuele daden of zijn geaardheid, kan op z'n minst verwacht worden dat hij enige kennis zou beschikken over dit onderwerp, wat in casu niet het geval is. Bijgevolg wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw vermeende geaardheid en de vrees die u omwille hiervan inroept.

Daar u er niet in geslaagd bent uw vermeende seksuele geaardheid aannemelijk te maken, kan ook geen geloof gehecht worden aan het feit dat uw homoseksuele activiteiten in Irak en in België hier een uitloper van zouden zijn. Zoals reeds meermaals gesteld maakt een geaardheid een intrinsiek onderdeel uit van iemands persoonlijkheid, iets wat bijgevolg niet herleid kan worden tot één aspect, nl. het seksuele, wat in casu wel het geval is. Bijgevolg verandert dit element verder niets aan bovenstaande analyse.

Gegeven bovenstaande wordt besloten dat u er niet in geslaagd bent om uw vermeende seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Zo bent u er niet in geslaagd om te overtuigen over uw persoonlijke bewustwording van uw vermeende geaardheid, noch over uw relaties die het resultaat zouden zijn van uw geaardheid, noch over uw kennis aangaande homoseksualiteit. Zoals reeds eerder gesteld werd is het echter wel geloofwaardig dat u homoseksuele activiteiten uitoefende met mannen. U kan echter niet aannemelijk maken dat u omwille van deze seksuele relaties met mannen in Irak een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren.

Het feit dat u pas tijdens uw derde asielaanvraag aanhaalt "biseksueel" te zijn en seksuele relaties met mannen te hebben, doet niet alleen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde geaardheid (cfr. supra), maar doet eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid met betrekking tot de door u aangehaalde vrees in verband met deze homoseksuele activiteiten. Indien u omwille van deze homoseksuele activiteiten daadwerkelijk een vrees zou dienen te koesteren bij terugkeer naar Irak, kan dan ook van u verwacht worden dat u deze zaken reeds eerder zou hebben aangehaald. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u tijdens het interview in het kader van uw derde asielaanvraag geen vrees aanhaalt met betrekking tot deze homoseksuele activiteiten. Toen u tijdens uw derde asielaanvraag gevraagd werd naar uw vrees bij terugkeer verklaarde u immers dat u vreesde vermoord te worden door de milities en de stam van de vrouw met wie u een geheime relatie had gehad. U verwees hierbij naar verklaringen die u reeds aflegde in het kader van uw vorige twee asielaanvragen (verklaring meervoudige asielaanvraag dd. 2/5/2017 nr. 18). Hierbij dient echter te worden opgemerkt dat deze door u aangehaalde feiten in het kader van uw eerste en tweede asielaanvraag manifest ongeloofwaardig werden geacht door het CGVS en deze beslissing door de RVV werden bevestigd op 14/03/2017 (arrestnr. 183878). U vermeldde slechts dat u biseksueel was en meerdere vrienden en vriendinnen had wanneer u gevraagd werd naar uw gewijzigde gezinssituatie. U verklaarde dat u seksuele relaties had met meerdere jongens en meisjes in de vragenlijst met bijkomende informatie toen u gevraagd werd naar uw medische problemen (verklaring meervoudige asielaanvraag dd. 2/5/2017 nr. 27). Uit deze verklaringen blijkt dan ook geenszins dat u uw vrees bij terugkeer naar Irak koppelde aan uw eerdere homoseksuele activiteiten. Het feit dat u tijdens uw vierde asielaanvraag beweert dat mensen gevangen worden genomen, gefolterd en gedood worden omwille van uw homoseksuele contacten (CGVS I p. 5) doch naliet dit eerder te vertellen, staat in schril contrast met uw beweerde vrees voor vervolging.

Bijgevolg bent u er niet in geslaagd uw vrees omwille van uw vermeende geaardheid aannemelijk te maken.

Verder dient opgemerkt te worden dat uw gedrag niet in overeenstemming is met de door u beweerde vrees. Zo verklaarde u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS dat u in Irak bang was, dat u schrik had mensen te leren kennen. U verklaarde tot tweemaal toe bang te zijn een relatie aan te gaan (CGVS II p. 3). Wanneer u echter gevraagd werd of u de gevoelens die u had voor mannen ooit heeft proberen onderdrukken verklaarde u enkel dat u dit deed vóór u A.(...) had leren kennen op 15 jarige leeftijd (CGVS II p. 4). Verder bleek uit uw verklaringen dat u reeds vanaf uw 15de jaar seksueel actief was, dat u in Irak verschillende relaties met mannen aanging en zelfs verschillende seksuele relaties tegelijkertijd onderhield. Vlak voor uw vertrek uit Irak zou u nog een relatie hebben gehad met Q. Verder bleek uit de verklaringen die u aflegde op de DVZ in het kader van uw vierde asielaanvraag dat u dagelijks seks had in de opslagruimte van uw winkel, voornamelijk met mannen (verklaringen vierde asielaanvraag, dd. 20/7/2017 nr. 15). Deze acties staan echter in schril contrast met de door u voorgehouden vrees, dat u omwille van het homofobe klimaat in Irak schrik zou hebben om relaties aan te gaan. Deze vaststelling doet wederom afbreuk aan de door u voorgehouden vrees voor vervolging omwille van uw vermeende geaardheid.

Als laatste dient opgemerkt te worden dat niemand in Irak op de hoogte was van uw vermeende seksuele relaties met mannen, noch heeft u hierdoor ooit problemen gekend (CGVS I p. 6, 12, CGVS II p. 11). Bijgevolg wordt dan ook geen reden gezien waarom u dan wel als homoseksueel gepercipieerd zou worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 28 februari 2018 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd was in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden werden getroffen. Het grondoffensief dat de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS) sinds juni 2014 in Irak voerde, was hoofdzakelijk gesitueerd in Centraal-Irak. Vanaf de tweede helft van 2015 kwam ISIS meer en meer onder druk te staan in verschillende regio's in Irak, en de Iraqi Security Forces (ISF), de sjiitische milities en de Koerdische pesghmerga slaagden er in om IS uit een deel van de veroverde gebieden te verdrijven. In de loop van 2016 en 2017 werd ISIS verder teruggedrongen. Op 9 december kondigde de Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het terreurgeweld regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kerbala te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwickeld zijn geraakt in het offensief dat ISIS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar ISIS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. ISIS is er niet in geslaagd om de controle over Noord-Babil te verwerven, en het aantal burgerslachtoffers in de provincie Babil nam vanaf 2015 duidelijk af. Sinds 2016 is ISIS er wel in geslaagd om een aantal zware aanslagen in Zuid-Irak te plegen, de twee zwaarste in de provincie Babil, de anderen in Basra, Thi Qar, Al-Muthanna en Karbala. In 2017 nam het geweld in Zuid-Irak verder af. Er zijn slechts enkele zware aanslagen gepleegd, met name in de steden Najaf en Nasiriya, en de provincies Babil en Basra. Dit is een duidelijke daling in vergelijking met 2016 toen er over het hele jaar gerekend elf zware aanslagen plaatsvonden. Verder betreft het geweld in de provincie Babil hoofdzakelijk aanslagen met IED en/of moorden, al dan niet bedoeld als wraakacties. In de periode januari tot december 2017 is er slechts één zware aanslag gepleegd in de provincie Babil.

Verder betreft het geweld in Babil hoofdzakelijk aanslagen met IED en/of moorden, al dan niet bedoeld als wraakacties. In de tweede helft van 2017 was er wel een opflakking van het geweld in het noordwesten van de provincie rondom Jurf al-Sakhr. Er vonden een aantal zelfmoordaanslagen plaats. Niettegenstaande meerderheid van de te betreuren slachtoffers in Babil burgers zijn, blijft het aantal burgerslachtoffers in de provincie beperkt.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. In de provincie vonden er de afgelopen jaren een beperkt aantal aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Ook in mei 2017 vonden er twee zware aanslagen plaats in de provincie Basra met een beperkt aantal burgerslachtoffers. Verder wordt er melding gemaakt van tientallen incidenten met vuurwapens. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen. In de loop van 2016 nam het tribaal en crimineel geweld in Basra toe, onder meer als gevolg van de overplaatsing van tal van soldaten en veiligheidspersoneel naar het front met ISIS. Deze trend zette zich voort in 2017-2018.

De veiligheidsmaatregelen in de provincie Karbala werden ten tijde van de opmars van ISIS herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van ISIS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Karbala blijven uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig. Hetzelfde geldt voor het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt.

Naarmate ISIS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van ISIS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Het offensief dat ISIS in de zomer van 2014 opzette, bereikte de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg. Zo vond er op 14 september 2017 een dubbele aanslag plaats in Nasiriya waarbij sjiiitische pelgrims en een controlepost van de politie gevisieerd werden. In de provincies Missan en Thi Qar lag de waterschaarste in de regio aan de basis van enkele tribale conflicten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat ISIS er sinds 2016 in geslaagd is om een aantal zware aanslagen in Zuid-Irak te plegen, waarbij een beperkt aantal burgerdoden vielen. Niettegenstaande bij deze aanslagen ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Zuid-Irak sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon in het kader van een gewapend conflict.

Het CGVS wijst er tot slot op dat nergens in het standpunt van het UNHCR inzake de terugkeer naar Irak (UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016) geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Iraakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Integendeel, UNHCR adviseert om Iraakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die i) getroffen zijn door militaire acties; (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op IS; of (iii) onder controle blijven van IS niet gedwongen terug te sturen en besluit dat deze waarschijnlijk in aanmerking

komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt kan niet worden afgeleid dat de provincie Kerbala onder één van de voormelde gebieden valt. UNHCR stelt overigens nergens in voornoemd standpunt dat Irakezen die afkomstig zijn uit provincie Kerbala niet naar provincie Kerbala kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in provincie Kerbala en/of Zuid-Irak niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kerbala. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

U legde ook verschillende documenten voor in verband met uw asielaanvraag. Zo stuurde u het CGVS in september 2017 24 mails met in bijlage 115 foto's en 12 filmpjes. De foto's die u voorlegt zijn foto's van uzelf met uw vrienden (of van uw vrienden) op verschillende openbare plaatsen, zoals de Antwerp Pride, op straat, voor het Atomium,... Op verschillende van deze foto's bent uzelf naakt te zien, in bed met een andere naakte man, terwijl jullie naast elkaar liggen, elkaar omhelzen,... U legde tevens enkele foto's voor van uw kledingwinkel in Irak. Op vier van de door u overgemaakte filmpjes, filmt u uzelf en uw vrienden, op openbare plaatsen, zoals op straat, voor het Atomium,... . Op de andere filmpjes die u voorlegt zijn er expliciete seksuele handelingen te zien. In januari 2018 stuurde u het CGVS een tweede reeks foto's via mail. U stuurde 6 mails met in bijlage 171 foto's. Op sommige foto's zijn enkel mensen te zien die u uw vrienden of vriendinnen noemt. Op andere foto's bent uzelf te zien op straat, in de metro, op de bus, in het station van Antwerpen, in de velden, op café, voor het Atomium, op het "Holebi filmfestival", ... alleen of samen met uw vrienden. Op verschillende foto's bent u naakt te zien in bed met een andere man en enkele foto's waarop enkel naakte lichamen te zien zijn. Er dient echter opgemerkt te worden dat uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, in casu paragraaf 72 van het arrest "A, B, C v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie" van 2 december 2014, die richtlijn 2004/83 van de Raad ("Kwalificatierichtlijn") interpreteert, blijkt dat: "Article 4 of Directive 2004/83, read in the light of Article 1 of the Charter, must be interpreted as precluding, in the context of that assessment, the acceptance by those authorities of evidence such as the performance by the applicant for asylum concerned of homosexual acts, his submission to 'tests' with a view to establishing his homosexuality or, yet, the production by him of films of such acts." Bijgevolg aanvaardt het Commissariaat-generaal hierboven beschreven foto's en filmpjes niet als geldige bewijselementen om uw seksuele geaardheid te staven. In het licht van het voormelde arrest van het Hof vormen deze elementen geen bewijs van uw seksuele geaardheid en kunnen het gebrek aan standvastigheid van uw verklaringen over uw seksuele geaardheid niet verdoezelen.

U stuurde via mail ook 8 screenshots door van enkele WhatsApp conversaties. Evenmin kunnen dergelijke screenshots voldoende bewijswaarde bieden voor het bewijzen van uw voorgehouden geaardheid. Dergelijke conversaties kunnen immers makkelijk in scene worden gezet. Verder legde u nog enkele flyers voor van het "Love United Festival" in Antwerpen, waar u beweerde te zijn geweest. Het feit dat u aanwezig zou zijn geweest op dit festival vormt evenmin een bewijs van uw seksuele geaardheid. U legde tevens een patiëntenkaart voor van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen (UZA). U verklaarde dat u er behandeld werd, nadat u in Brussel door enkele mannen in elkaar werd geslagen toen u weigerde de nacht met hen door te brengen, hetgeen echter een blote bewering is. De patiëntenkaart toont immers slechts aan dat u in het UZA behandeld werd, maar toont niet aan waarom u er behandeld werd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In zijn verzoekschrift brengt verzoeker de vluchtelingdefinitie in herinnering en verwijst hij naar het beginsel van het voordeel van de twijfel dat wettelijk verankerd is in artikel 48/6, §4, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), dat hij *in extenso* citeert.

Vervolgens gaat verzoeker in op het motief van de bestreden beslissing dat hij geen overtuigende verklaringen zou hebben afgelegd betreffende zijn biseksuele geaardheid. Verzoeker acht het bizar dat de commissaris-generaal niet twijfelt aan zijn herkomst uit Irak en evenmin twijfelt aan het feit dat hij zowel in Irak als in België seksuele relaties – en dus geslachtsgemeenschap – heeft gehad met zowel mannen als vrouwen. Verzoeker is het oneens met de analyse dat hij, ondanks het feit dat verzoeker zowel homo- als heteroseksuele contacten had, niet biseksueel zou zijn omdat het om een louter fysieke drang zou gaan zonder dat werd aangetoond dat hij daadwerkelijk een biseksuele geaardheid heeft en om die reden vervolging riskeert in Irak.

Verzoeker citeert passages uit de bestreden beslissing en stelt dat de motivering blijk geeft van een zeer beperkte visie op identiteit en geaardheid en dat de motivering in strijd is met wetenschappelijk onderzoek betreffende de seksuele geaardheid.

Volgens wetenschappelijke definities van biseksualiteit, zo oppert verzoeker, heeft dit te maken heeft met iemands seksuele geaardheid en maakt de seksuele geaardheid één van de vele onderdelen uit van iemands persoonlijkheid of identiteit.

In de bestreden beslissing, zo gaat verzoeker verder, wordt telkens herhaald dat iemands seksuele geaardheid intrinsiek deel uitmaakt van iemands persoonlijkheid, hetgeen niet kan worden herleid tot één aspect ervan, met name het seksuele, wat volgens de commissaris-generaal bij verzoeker wel het geval is. Iemand die zowel seks heeft met mannen als vrouwen zonder gevoelens te hebben of de intentie te hebben om een standvastige relatie uit te bouwen, is volgens de bestreden beslissing niet biseksueel, maar gewoon seksverslaafd. Volgens verzoeker is het echter niet zo zwart-wit zoals de verwerende partij wil laten uitschijnen. De seksuele identiteit, zo haalt verzoeker een onderzoek naar biseksualiteit bij mannen aan, dient begrepen te worden in een veelheid van identiteitscategorieën en interpersoonlijke contexten waarin we ons als individu begeven. Verzoeker stelt dat seksuele geaardheid verschillende dimensies heeft en dat er verschillende categorieën van biseksualiteit bestaan.

Verzoeker onderscheidt vier categorieën van biseksuele mannen en stelt dat hij best lijkt te passen in de categorie van mannen die aan '*dual involvement*' doen en op lange termijn seksuele contacten hebben met zowel mannen als vrouwen.

Daarnaast wijst verzoeker erop dat biseksuelen veel belang hechten aan seksuele vrijheid waardoor hij weinig emotionele betrokkenheid ervaart met zijn bedpartners. Hij licht toe dat hij momenteel bijvoorbeeld een relatie met een dame onderhoudt, die ondertussen van zijn kind bevallen is én een jongeman waarmee hij reeds 2 jaar losse seksuele contacten heeft. Verzoeker stelt dat hij daarnaast nog regelmatig het bed deelt met personen van het mannelijk of vrouwelijk geslacht en zelfs al meermaals met transseksuelen. Het gebrek aan emotionele betrokkenheid, zo benadrukt verzoeker, betekent helemaal niet dat hij niet biseksueel zou zijn, eerder integendeel.

Het gebrek aan doorleefdheid van zijn verklaringen is volgens verzoeker een abstract en subjectief criterium. Hij tracht dit te rechtvaardigen door te stellen dat hij niet eenvoudig uiting kan geven aan zijn gevoelens omdat hij afkomstig is van een land en een gemeenschap waar uiting van gevoelens wordt afgekeurd en afgestraft. Verzoeker wijst erop dat hij zijn geaardheid steeds verborgen heeft moeten houden uit vrees voor repercussies en vervolging.

Het gegeven dat verzoeker niet op de hoogte is van de achtergrond van zijn bedpartners, vindt volgens verzoeker zijn oorsprong in het verdoken karakter en de kortstondige duur van de relaties van verzoeker. Omwille van de onmogelijkheid om zijn geaardheid te uiten, is het niet verbazingwekkend, zo meent verzoeker, dat hij hierover geen uitgebreide beschrijving kan geven. Tenslotte benadrukt verzoeker dat hij steeds eerlijk is geweest en in eer en geweten zijn relaas heeft verteld.

Verzoeker besluit dat de motivering van de commissaris-generaal wetenschappelijk gezien op niets slaat. Het feit dat iemand zich zowel tot mannen als vrouwen aangetrokken voelt, volstaat volgens hem om te stellen dat hij biseksueel is. Verzoeker benadrukt dat seksuele handelingen tussen personen van

hetzelfde geslacht aanleiding geeft tot vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in Irak.

Wat de afwijzing van de subsidiaire bescherming betreft, citeert verzoeker de wettelijke voorwaarden en stelt hij dat het passend is om ondergeschikt minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Nieuwe elementen

Als bijlagen bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een aantal bijkomende foto's toe van zijn partners, documenten betreffende zijn kind en de vaststelling van het vaderschap. Daarnaast voegt verzoeker een masterthesis toe van de Universiteit van Gent inzake 'biseksualiteit bij mannen' en een document 'Uncomfortable Encounters' van de Universiteit van Amsterdam. Tenslotte voegt verzoeker een stuk toe betreffende 'LGTB rights in Iraq' (Verzoekschrift, bijlagen 2-7).

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wanneer aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigen.

2.4. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.5. Beoordeling

2.5.1. In de bestreden beslissing wordt erop gewezen dat er bij verzoeker geen bijzondere procedurele noden werden vastgesteld zodat er geen specifieke steunmaatregelen dienden te worden verleend.

De commissaris-generaal stipt aan dat verzoeker vreest gedood te worden door de stam van het meisje N. A. A. waarmee hij een geheime relatie had en omdat hij in Irak niet van zijn seksuele vrijheid kan genieten omdat hij zowel seksuele relaties had met vrouwen als met mannen en hierdoor vreest in de gevangenis te belanden of problemen te krijgen met zijn stam.

De ongeloofwaardigheid van de problemen die verzoeker zou hebben gekend omwille van zijn relatie met N. A. A. werd reeds vastgesteld bij de behandeling van verzoekers eerdere asielaanvragen, zo wordt in de beslissing gesteld.

Wat zijn voorgehouden seksuele geaardheid betreft, benadrukt de commissaris-generaal dat de afkomst van verzoeker uit Irak wordt niet in twijfel getrokken en evenmin het feit dat verzoeker seksuele contacten met mannen heeft gehad, maar dat hij niet kan overtuigen dat hij biseksueel geaard is en dat zijn seksuele activiteiten hierin hun oorsprong vinden.

Er wordt vooreerst vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn eerste en tweede asielaanvraag met geen woord heeft gerept over zijn voorgehouden seksuele geaardheid.

Daarnaast merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker geen doorleefde verklaringen heeft afgelegd betreffende de bewustwording van zijn biseksuele geaardheid. Zo wordt in de beslissing gewezen op het feit dat verzoeker in zijn verklaringen zijn seksuele geaardheid bijna uitsluitend reduceert tot een fysieke aangelegenheid en uit het gebrek aan emotionele beleving van de bewustwording van zijn anders geaardheid. De commissaris-generaal stelt ook vast dat verzoeker zijn homoseksuele activiteiten aanving in een streng islamitische context omdat er zich geen opportuniteit voordeed om seks te hebben met vrouwen. Aangezien de seksuele geaardheid intrinsiek onderdeel uitmaakt van iemands persoonlijkheid, kan dit niet worden herleid tot het louter seksuele aspect, zo overweegt de commissaris-generaal.

Waar verzoeker stelde dat de bewustwording van zijn geaardheid gebeurde door op straat en op café naar pornovideo's te kijken, merkt de commissaris-generaal op dat dit weinig geloofwaardig is in de streng islamitische cultuur. De geloofwaardigheid van verzoekers anders geaardheid wordt volgens de commissaris-generaal zwaar ondermijnd door deze verklaringen.

Vervolgens wordt in de beslissing opgemerkt dat de relaties van verzoeker met mannen zowel in België als in Irak meestal oppervlakkig waren waardoor de commissaris-generaal niet overtuigd is van het gegeven dat de relaties gebaseerd zouden zijn op meer dan louter seksuele activiteiten.

Met betrekking tot de relatie die door verzoeker als de meest diepgaande wordt omschreven, met name de relatie met A., wordt in de beslissing opgemerkt dat verzoeker hierover inconsistente verklaringen aflegt. Zo wordt gesteld dat verzoeker uiteenlopende verklaringen aflegt over het tijdstip waarop hij A. voor het eerst op school zou hebben ontmoet, over het aantal zussen van A. en over de duur van hun relatie.

Ten derde wordt door de commissaris-generaal gewezen op de beperkte kennis van verzoeker over de wetgeving inzake homoseksualiteit in Irak.

Het gegeven dat verzoeker slechts tijdens zijn derde asielaanvraag aanhaalt 'biseksueel' te zijn, doet volgens de commissaris-generaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vrees in verband met deze homoseksuele activiteiten. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt geenszins dat hij zijn vrees bij terugkeer naar Irak koppelde aan zijn eerdere homoseksuele activiteiten. De commissaris-generaal wijst er ook op dat verzoeker verklaarde sinds 15-jarige leeftijd seksueel actief te zijn en verschillende seksuele relaties (soms tegelijkertijd) onderhield en dagelijks seks had in de opslagruimte van zijn winkel, hetgeen in schril contrast staat met zijn voorgehouden vrees. Aangezien verzoeker stelde dat niemand op de hoogte is van zijn relaties met mannen en verzoeker hierdoor nooit problemen zou hebben gekend, kan volgens de commissaris-generaal niet worden ingezien waarom verzoeker als homoseksueel zou worden gepercipieerd.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, wordt in de beslissing op basis van de landeninformatie gesteld dat er actueel in zuid-Irak geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal vermeldt nog dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden heeft aangetoond die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico zou lopen in het kader van het in Kerbala vigerende willekeurige geweld.

Met betrekking tot de talrijke door verzoeker neergelegde foto's en filmpjes wordt in de beslissing op basis van de rechtspraak van het HvJ gesteld dat deze niet als geldige bewijselementen van zijn seksuele anders geaardheid kunnen worden aanvaard.

2.5.2. Verzoeker is het blijkens zijn verzoekschrift oneens met de motieven van de beslissing, waardoor hij in wezen een schending lijkt te willen aanvoeren van de (materiële) motiveringsplicht.

2.5.3. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. X).

2.5.4. In de bestreden weigeringsbeslissing wordt het niet aannemelijk geacht dat verzoekers seksuele activiteiten kaderen binnen een biseksuele geaardheid, terwijl verzoeker van oordeel lijkt te zijn dat hij zijn biseksuele geaardheid wel degelijk aannemelijk heeft gemaakt waardoor hij in aanmerking dient te komen voor de toepassing van het voordeel van de twijfel, zoals verankerd in artikel 48/6, §4, van de vreemdelingenwet.

2.5.5. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich in het kader van zijn vierde asielaanvraag opnieuw baseerde op zijn vrees voor represailles vanwege de stam A. A. omwille van het feit dat hij seksuele betrekkingen had met een zekere N. A. A., een gehuwde vrouw (AD, X-aanvraag, stuk 19, Verklaring meervoudige aanvraag DVZ, 20 juli 2017, motieven). Op de vraag of verzoeker "*verder nog over nieuwe elementen met betrekking tot deze meervoudige asielaanvraag*" beschikte, stelde verzoeker het volgende: "*Gedurende mijn vorige asielaanvraag verklaarde ik dat ik seksuele relaties onderhield met*

mannen en vrouwen die ik op de bus tegenkwam. Op dit ogenblik heb ik voornamelijk geslachtsgemeenschap met mannen. Ik ben biseksueel maar geniet een voorkeur voor mannen. In Irak kan ik mijn seksualiteit niet vrij beleven.” (Ibid.)

2.5.6. In zijn ‘middel’ gaat verzoeker nergens in op de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal dat zijn voorgehouden biseksuele geaardheid niet als asielmotief werd aangebracht bij zijn asielaanvragen van 7 september 2015 en 20 september 2016. Hij heeft dit asielmotief slechts voor het eerst aanbracht naar aanleiding van de asielaanvraag van 19 april 2017, toen hij reeds meer dan anderhalf jaar in België verbleef. Deze vaststelling doet uiteraard afbreuk aan het acuut karakter van de nood aan internationale bescherming van verzoeker op grond van zijn voorgehouden geaardheid. Zelfs bij zijn vierde asielaanvraag, waarbij inderdaad niet wordt getwijfeld aan zijn herkomst uit Irak, stipt hijzelf zijn relaties met mannen niet aan als de hoofdrede voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst en herhaalt hij dat hij in hoofdzaak een vrees koestert voor de echtgenoot van het meisje waarmee hij destijds een overspelige (hetero-)seksuele relatie had (AD X-aanvraag, stuk 4, gehoorverslag CGVS II, 15 januari 2018, p.3).

De Raad merkt op dat het in beginsel aan verzoeker toekomt aannemelijk te maken dat er omwille van zijn voorgehouden (bi-)seksuele praktijk sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Uit de verklaringen van verzoeker kan evenwel niet worden opgemaakt dat hij omwille van zijn (frequente) seksuele contacten met mannen problemen zou hebben gekend in Irak (AD, X-aanvraag, stuk 16, gehoorverslag CGVS I, 4 september 2017, p. 12).

2.5.7. De Raad treedt verzoeker bij waar hij in zijn ‘middel’ op basis van wetenschappelijke publicaties uiteenzet dat iemands seksuele geaardheid deel uitmaakt van zijn persoonlijkheid en dat dit meerdere facetten omvat. Hij kan evenwel niet worden gevolgd waar hij stelt dat de motieven van de bestreden beslissing blijf zouden geven van een beperkte visie op identiteit en geaardheid, aangezien het vooral verzoeker zelf is die zijn seksuele geaardheid tot een loutere seksuele praktijk lijkt te reduceren. In de door verzoeker aangeleverde stukken wordt echter benadrukt dat gedrag, verlangen, fantasieën en (zelf) identificatie niet noodzakelijk samenvallen (Verzoekschrift, bijlage 4, Masterproef p. 5).

2.5.8. Ter terechtzitting zet de vertegenwoordigster van de verwerende partij uiteen dat “*male to male*”-seks met het oog op loutere seksuele lustbevrediging in de Arabische wereld niet ongevoel is, maar dat deze praktijk losstaat van de seksuele oriëntatie als onderdeel van iemands persoonlijkheid of identiteit.

2.5.9. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij voor zijn seksuele verlangens zijn toevlucht zocht tot jongens omdat het ‘makkelijker’ is en omdat die minder gebonden zijn dan meisjes (AD, X-aanvraag, stuk 16, gehoorverslag CGVS I, 4 september 2017, p. 4). Volgens verzoeker kan je met meisjes in Irak niet zomaar naar bed gaan, terwijl dit met jongens wél mogelijk is, als je bijvoorbeeld met een jongen samen op een kamer gaat studeren (AD, X-aanvraag, stuk 4, gehoorverslag CGVS II, 15 januari 2018, p. 4).

Verzoeker stelt dat hij zich aangetrokken voelde tot mannen na het bekijken van films waarin mannen het met mannen doen (AD, X-aanvraag, stuk 16, gehoorverslag CGVS I, 4 september 2017, p. 5). Deze filmpjes zou hij onder andere met zijn vriend A. op straat, op café en op restaurant hebben bekeken (*Ibid.*). Verzoeker beschrijft tijdens het gehoor ook dat hij in Irak mensen ontmoette, bijvoorbeeld tijdens zijn werk, en hen rechtstreeks aansprak om te zien of ze interesse hadden en hen dan knuffelde om te zien of ze meer wilden (AD, X-aanvraag, stuk 4, gehoorverslag CGVS II, 15 januari 2018, p. 10-11).

Verzoeker rekent zichzelf in zijn verzoekschrift tot de categorie van mannen die aan ‘*dual involvement*’ doen, omdat hij zowel seksuele contacten heeft met mannen en vrouwen en veel belang hecht aan zijn seksuele vrijheid.

2.5.10. De Raad stelt vast dat de bewering van verzoeker dat hij geen doorleefde verklaringen zou kunnen afleggen en niet openlijk over zijn gevoelens zou kunnen praten omdat hij uit een land komt waar dit wordt afgekeurd en afgestraft, in schril contrast staat met het feit dat hij blijkbaar geen schroom bleek te hebben om via mail vrij expliciet beeldmateriaal aan het Commissariaat-generaal over te maken (AD, X-aanvraag, stuk 4, gehoorverslag CGVS II, 15 januari 2018, p. 2-3).

De Raad merkt ook op dat verzoeker zich in zijn ‘middel’ wederom beperkt tot de beschrijving van zijn seksuele gedragingen. De commissaris-generaal kon in de bestreden beslissing dus rechtsgeldig concluderen dat er geen informatie voorhanden is over de bewustwording van zijn biseksuele geaardheid en dat verzoeker hierbij weinig emotionele betrokkenheid vertoonde. Door in zijn middel te stellen dat

doorleefdheid een abstract en subjectief criterium is en erop te wijzen dat hij zijn geaardheid steeds verborgen diende te houden, slaagt verzoeker er niet in aannemelijk te maken dat hij een realistisch beeld zou hebben geschetst van zijn situatie binnen de specifieke Iraakse context. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt immers dat er sprake is van “*sexual cleansing*” en “*moral purification*” door bepaalde milities (AD X-aanvraag, stuk 22, Landeninformatie, *LGBTI in Iraq*), waardoor kan worden verwacht dat individuen die tot de LGBTI-gemeenschap behoren, omwille van die vijandige omgeving, ernstig worstelen met hun gevoelens. In zijn verklaringen brengt verzoeker de ontdekking dat iemand ook ‘op mannen valt’ nergens in verband met het maatschappelijk taboe, maar met de zoektocht naar een (seks-)partner (AD X-aanvraag, stuk 4, gehoorverslag CGVS II, 15 januari 2018, p. 4). Ook wanneer uitdrukkelijk wordt gevraagd of zijn vriend A. moeilijkheden had met het feit dat hij ‘op mannen viel’, antwoordde verzoeker dat hij geen problemen had (*Ibid.*, p. 9). Verzoeker lijkt ook weinig bekommerd te zijn om het lot van de mannen waarmee hij in Irak een (seksuele) relatie had, terwijl deze toch ook een risico liepen. Gelet op het geheel van de verklaringen van verzoeker dringt zich de conclusie op dat de voorgehouden anders geaardheid bezwaarlijk als geloofwaardig kan worden beschouwd.

2.5.11. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij niet geteld heeft met hoeveel mannen hij in Irak seks had en in België ook al veel (seksuele) relaties had, zonder dat hij daarvan een inschatting kan maken (AD, X-aanvraag, stuk 16, gehoorverslag CGVS I, 4 september 2017, p. 10). Verzoeker bevestigt zelf dat hij nooit langdurige relaties heeft (*Ibid.*). Hieruit blijkt een beperkte emotionele betrokkenheid van verzoeker.

Door aan zijn verzoekschrift een reeks bijkomende foto's toe te voegen (Verzoekschrift, bijlage 2), weerlegt verzoeker de determinerende motieven van de bestreden beslissing niet. Het gegeven dat verzoeker zowel contacten heeft met mannen als met vrouwen wordt op zich niet betwist. Verzoeker beweert ook dat hij vader is van een meisje dat op 16 april 2018 te Charleroi werd geboren (Verzoekschrift, bijlage 3). De loutere bewering van verzoeker dat hij de vader is, heeft geen uitstaans met zijn asielrelaas, dat gestoeld is op zijn biseksuele geaardheid.

De wetenschappelijke studies die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt (Verzoekschrift, bijlagen 5 en 6), zijn evenmin van aard om de overwegingen uit de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen. Ook de informatie van ‘Wikipedia’ over de rechten van de LGBT-gemeenschap in Irak (Verzoekschrift, bijlage 7), wordt nergens betwist. Ten overvloede merkt de Raad op dat de door verzoeker aangeleverde informatie over de wetgeving inzake LGBT-aangelegenheden in Irak zijn eigen uiterst gebrekkige kennis van deze materie, en dus de ongeloofwaardigheid van zijn anders geaardheid, extra in de verf zet (AD, X-aanvraag, stuk 16, gehoorverslag CGVS I, 4 september 2017, p. 9).

Het voordeel van de twijfel, dat verzoeker in zijn ‘middel’ verbindt aan artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, kan slechts worden toegestaan indien, na onderzoek van alle elementen, de overtuiging bestaat dat de afgelegde verklaringen geloofwaardig zijn (RvS 21 oktober 2003, nr. 124.438). Uit het door verzoeker geciteerde artikel 48/6 van de vreemdelingenwet blijkt dat men slechts in aanmerking kan komen voor deze gunst indien men zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, indien de verklaringen aannemelijk bevonden moeten worden en de algemene geloofwaardigheid is komen vast te staan. Aangezien deze voorwaarden *in casu* niet vervuld zijn, lijkt verzoeker niet in aanmerking te kunnen komen voor het voordeel van de twijfel.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen en de neergelegde stukken kon de commissaris-generaal op goede gronden besluiten dat de seksuele activiteiten van verzoeker niet hun oorsprong vinden in zijn biseksuele geaardheid en dat de vrees voor vervolging, zoals bedoeld in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b), van de vreemdelingenwet, in zoverre verzoeker dit zou koppelen aan zijn anders geaardheid, ongeloofwaardig is.

2.5.12. Verzoeker beperkt zich wat de subsidiaire bescherming betreft in zijn middel tot de loutere affirmatie dat het passend is om hem ondergeschikt minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

De Raad stelt vast dat verzoeker niets inbrengt tegen de analyse van de commissaris-generaal, die gestoeld is op de aangeleverde landeninformatie (AD, X-aanvraag, stuk 22, Landeninformatie, ‘COI Focus Irak: Veiligheidssituatie in Zuid-Irak’, 29 februari 2018 + ‘COI Focus Irak: De bereikbaarheid van de zuidelijke provincies via internationale luchtverkeer en via intern wegverkeer’, 11 oktober 2017) en waaruit blijkt dat er actueel in zuid-Irak geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het

willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon in het kader van een gewapend conflict, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen persoonlijke omstandigheden aan die zouden wijzen op een verhoogd risico in het licht van het in Kerbala aanwezige willekeurige geweld.

2.5.13. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht.

Het enig 'middel' is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend negentien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN